

bestyrelsens frie Skøn at give et Supplement til Aldersrenten, er der dog i de fleste Tilfælde ikke noget, der tyder paa, at man af denne Grund har besvaret Spørgsmaal 3 i Stedet for Spørgsmaal 10, medens der derimod omvendt — som det nedenfor skal omtales — under sidstnævnte Spørgsmaal er anført en Række Besvarelser, hvori det udtrykkeligt anbefales at overlade Aldersrentens Fastsættelse til Kommunalbestyrelsens Skøn i noget højere Grad, end det nu er Tilfældet.

Enkelte By- og Sogneraad tilraader, at der gives Adgang til at supplere Invaliderenten med anden Hjælp uden Fattighjælps Virkning, men da dette allerede under den nugældende Ordning i et vist Omfang er muligt, ligger der heri formentlig ikke andet, end, at Invaliderenten i visse Tilfælde findes at være for lille. Iøvrigt er de Besvarelser, som direkte udtaler sig herom, henført til Spørgsmaal 10, hvorfor der herom henvises til det følgende.

Spørgeskemaets Spørgsmaal 4 og 5 er i det følgende behandlede under eet.

Spørgsmaal 4.

I hvilket Omfang er der i Kommunen etableret Samarbejde mellem de forskellige Organer, som administrerer de forskellige Love? og hvorledes er Samarbejdet ordnet?

Spørgsmaal 5.

Bør der tilvejebringes faste Regler for det under 4) nævnte Samarbejde? og i hvilken Retning kunde man ønske et Samarbejde ordnet?

Svarene falder naturligt i to Grupper, *Institutionernes*, der væsentligst vedrører Samarbejdet mellem *Institutionerne* indbyrdes og *Amternes* og *Kommunalbestyrelsernes*, der vedrører Samarbejdet mellem de forskellige Organer indenfor den enkelte Kommune.

Af *Institutionernes* Svar, hvoraf der her kun meddeles et kort Uddrag, fremgaar det, at der allerede nu i ret vidt Omfang finder et Samarbejde Sted mellem Institutionerne indbyrdes, dels til Forenkling af det administrative Arbejde, dels til Skabelsen af den størst mulige Enhed i Afgørelser af beslægtet Art, dels til Kontrol med de forsikrede, Rentenydere m. v.

Arbejdsnævnet (et Flertal indenfor dette) og Arbejdsdirektoratet omtaler, at der administrativt er etableret et vist Samarbejde mellem Arbejdsdirektoratet og Invalidefondens Direktion (gennem Embedsmændene), men at intet binder den ene Institution til at følge den anden. Endvidere gør Arbejdsdirektoratet opmærksom paa, at der mellem dets Anvisningsafdeling og Invalideretten forsøgsvis er etableret et Samarbejde (gennem Embedsmændene), saaledes at invalide-understøttede Personer, hvis Arbejdsevne er i Stigning, henvises til Direktoratet for gennem den offentlige Arbejdsanvisning at blive hjulpet til Rette med passende Beskæftigelse. Det tilraades at søge Samarbejdet udvidet, baade i Almindelighed mellem de sociale Institutioner og i Særdeleshed mellem Arbejdsdirektoratet og Invalidefondens Direktion, navnlig med Hensyn til Optræningen af Arbejdsgiverbidraget til Arbejdsløshedsfonden og Invalidefonden. Det nævnes ogsaa som ønskeligt, at det foran omtalte Samarbejde sigtende til at skaffe invalideunderstøttede Personer Beskæftigelse, gøres obligatorisk.

Invalideforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet udtaler, at der i hvert Fald i København og de større Købstæder er iværksat et Samarbejde mellem Sygekasserne og det kommunale Forsørgelsesvæsen vedrørende Personer, der har opbrugt Sygehjælpen og søger fortsat Hjælp efter Fattiglovens § 63, og Personer, der søger Forskud paa Invaliderente. Invalideforsikringsfonden tilføjer, at den ved Modtagelsen